

**FAKULTA PRÁVNICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI**

Posudek oponenta

na diplomovou práci

L u c i e D v o ř á k o v é

na téma: „Úloha obhájce při dokazování“

Předložená kvalifikační práce se zabývá problematikou úlohy obhájce při dokazování. Uvedené téma patří mezi klasická témata diplomových prací a z tohoto pohledu muselo být diplomantce již při volbě tématu jasné, že před ní stojí úkol velmi nelehký, a to přinést v rámci zvoleného tématu nový pohled, případně též vlastní zjištění. Autorka zpracovala předmětnou materii především z pohledu platné právní úpravy.

Předložená diplomová práce obsahuje celkově 60 stran vlastní textové části, cizojazyčné resumé a seznam použitých pramenů; splňuje tedy minimální přípustný rozsah vlastního textu, který je stanoven vyhláškou děkana FPR č. 30 D 2012, o bakalářských a diplomových pracích.

Diplomová práce také prošla kontrolou ve smyslu pokynu děkana FPR č. 23 D/2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, když byla zjištěna nejvyšší míra podobnosti 7 % v rámci 21 podobných dokumentů. Bude tedy nutné postupovat podle čl. 4 shora uvedeného pokynu děkana FPR.

Z formálního hlediska konstatuji, že struktura předložené diplomové práce zcela odpovídá schváleným zásadám pro vypracování. Obsah posuzované kvalifikační práce také svědčí o dobré schopnosti autorky pracovat s odbornou literaturou a judikaturou. V rámci kapitoly páté jsem však očekával rozhodně větší podíl původních zahraničních pramenů. Citační etiku považuji za vyhovující, stejně tak i použitý jazyk.

Z hlediska obsahového se domnívám, že autorka v podstatě nepřinesla v rámci předmětné problematiky žádný nový pohled; diplomová práce se tak v podstatě neodlišuje od kvalifikačních prací, které již byly na Katedře trestního práva obhájeny. Z tohoto pohledu tedy stojí za zvážení, zda je vhodné, aby taková témata byla i nadále Katedrou trestního práva

FPR vypisována. Téma samotné je však zpracováno na potřebné odborné úrovni, které především vychází ze studia tematicky relevantních zdrojů. Diplomantka se tedy seznámila s významnými prameny, právními předpisy, články a dalšími prameny, které se vztahují k předmětné materii.

V rámci kapitoly 3.3.4 Dohoda o vině a trestu jsem očekával, že se diplomantka více zaměří na úlohu obhájce v procesu sjednávání a případně též schvalování dohody o vině a trestu. Za další, tentokrát však značný, nedostatek považuji úroveň zpracování předmětné problematiky z pohledu zvolených zahraničních právních úprav. Z obsahu a rozsahu zpracované kapitoly páté je zřejmé, že se o komparaci ani nemůže jednat. Na tomto místě tedy vytýkám nedostatečný rozsah (s. 48 až 50) a dále absenci zahraničních pramenů. Za sporné považuji identifikaci konkrétního případu v rámci kapitoly šesté, a to s ohledem na povinnost mlčenlivosti advokáta, případně též jeho dalších zaměstnanců; jinak však tuto partii práce považuji za pozitivní. Další nedostatek shledávám v úrovni zpracování kapitoly sedmé – De lege ferendae, v rámci které používá autorka nepřijatelná jazyková vyjádření.

I přes shora uvedené nedostatky se domnívám, že předloženou diplomovou práci lze považovat za analýzu předmětné problematiky, která však bohužel nepřináší žádný nový pohled nebo přínos.

V rámci obhajoby diplomové práce si dovoluji očekávat, že autorka prokáže svoji výbornou orientaci v předmětné problematice a vyjádří se k tomu, zda je možné konat výsledkem obviněného za situace, kdy byla proti usnesení o zahájení trestního stíhání podána stížnost, o které ještě nebylo státním zástupcem rozhodnuto. Dále necht' se autorka vyjádří, podle jakého předpisu má advokát jako obhájce postupovat při vyhledávání důkazů.

V závislosti na průběhu obhajoby navrhuji práci klasifikovat stupněm dobře.

V Plzni dne 18.05.2013

JUDr. Petr Škvain